

D E E L 6

O V E R D E O R D E I N D E K E R K E N S T A A T .

Over de leraren van de kerk en hun volmacht.

Daar het de wil is van de Heere, dat Zijn Woord en Zijn sacrament door de dienst van mensen ons worden meegedeeld, moeten er gezonden leraren in de Kerk zijn, die het volk, in het openbaar of afzonderlijk, in de zuivere leer onderwijzen, de sacramenten bedienen en allen een goed voorbeeld geven van een reine en heilige levenswandel.

Wie van hen deze tucht en ordening geringschat, beledigt niet slechts de mensen maar tevens God. Zijn zij sectarirs, dan verzaaken zij de gemeenschap van de Kerk, die zonder het geestelijke ambt niet kan bestaan.

Het is van groot belang, wat de Heere eens zei, dat als de dienaren die Hij uitzond, worden aangenomen, dat hetzelfde is alsof Hijzelf wordt aangenomen. Evenzo wordt Hijzelf afgewezen indien Zijn dienaren worden afgewezen (Matth. 10:40 en Luk. 10:16). En opdat hun ambt onbetwist zij, hebben de dienaren van God de zo gewichtige volmacht gekregen, te binden en te ontbinden, waarbij hun beloofd is: "Al wat gij op de aarde binden zult, zal in de hemel ontbonden zijn; en al wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in de hemel ontbonden zijn" (Matth. 18:18). Op een andere plaats verklaart Christus nog nauwkeuriger, dat "binden" is het laten blijven in de zonde en dat "ontbinden" het wegnemen van de zonde betekent (Joh. 20:23). De apostel verklaart hoe men ontbindt, als hij leert, dat het Evangelie een "kracht Gods is tot zaligheid voor een ieder die gelooft" (Rom. 1:16). En hoe men bindt, als hij leert, dat de apostelen "gereed hebben hetgeen dient om te wreken alle ongehoorzaamheid" (2 Kor. 10:6). Het gehele Evangelie zegt niet anders dan dat wij slaven zijn van de zonde en dood, maar dat wij door de verlossing die in Jezus Christus is, ontbonden en vrijgemaakt zijn en dat allen, die Hem niet als Verlosser aannemen, als opnieuw in de boeien van een veel zwaarder verdoemenis geslagen worden.

Laten wij er toch aan denken, dat alle gezag dat de Schrift aan de leraren (predikanten) toekent, volledig in de ambtsbediening van het Woord bestaat en begrensd is. Want Christus heeft deze volmacht en dit gezag niet aan de mensen gegeven, maar aan het Woord, waarvan Hij die mensen dienaren maakte.

De dienaren van het Woord mogen also door dit Woord, tot uitdelers waarvan zij gesteld zijn, onbevreesd alles wagen. Dat zij alle macht, heerlijkheid en groten van de wereld er toe mogen dwingen, zich ootmoedig onder de majesteit van het Woord te stellen. Dat zij door dit Woord allen, de grootsten en de kleinsten, mogen bevelen. Dat zij de tempel van Christus mogen oprichten en de heerschappij van de satan mogen verbreken. Dat zij de lammeren mogen weiden en de wolven doden. Dat zij de leergierigen

mogen onderwijzen en vermanen, de weerspannigen en afvalligen terugwinnen en overtuigen. Dat zij dit alles mogen doen, echter alleen door het Woord van God.

Zouden zij zich toch ooit eens van dit Woord afkeren om eigen droombeelden te volgen, dan mogen zij zich niet meer als leraar (predikant) laten gelden. Zij zijn dan veeleer verscheurende wolven, die men moet weggagen ! Want Christus heeft ons bevolen naar niemand anders te horen dan naar hen die ons leren, wat met het Woord van God overeenstemt.

Over de kerkelijke ordening

De heilige Paulus heeft ons voor het leven van de Kerk een algemene regel gegeven. "Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden" (1 Kor.14:40). Men moet dus niet de verordeningen, die er toe dienen orde en eerbaarheid, vrede en eendracht onder de christenen te behouden, tot de "menselijke ordeningen" rekenen. Vooropgesteld dat men ze voor de zaligheid noodzakelijk houdt, zijn zij veeleer in overeenstemming met de regel van de apostel, dat zij niet door godsdienstige voorschriften de gewetens mogen binden en dat ze noch tot de godsdienst, noch een voorwerp van godsdienstige verering zijn.

Daarentegen moet men nadrukkelijk en onwrikbaar die verordeningen tegenstaan en er weerstand aan bieden, die men noodzakelijk acht tot de dienst en de eer van God en onder de naam van "geestelijke wetten" tot stand zijn gekomen, om de vrije gewetensbeslissing aan banden te leggen. Deze soort van verordeningen verstoren niet alleen de vrijheid die Christus ons heeft verworven, maar duisteren ook de ware religie en schenden de majesteit van God, Die alleen door Zijn Woord in onze gewetens wil heersen.

Het zij uitdrukkelijk en duidelijk vastgesteld, dat alles van ons is, doch wij evenwel Christus toebehoren (1 Kor.3:23). God wordt daar tevergeefs gediend, waar als leerstuk wordt geleerd, wat slechts een menselijke inzetting is (Matth.15:9).

Over de excommunicatie (uit de kerk bannen).

Door de excommunicatie worden, volgens het Woord van God uit de gemeenschap der gelovigen gestoten al degenen die openbare misdadigers, echtbrekers, rovers, moordenaars, hebzuchtigen, dieven, onrechtvaardigen, twisters, brassers, dronkaards, oproermakers en verkwisters zijn, als zij zich niet hebben gebeterd, nadat zij vermaand zijn geworden.

Als de Kerk dezen in de ban doet, wil zij hen niet in een onherstelbaar verderf en in wanhoop storten, maar alleen hun levenswandel veroordelen en hen vermanen dat zij eenmaal verdoemd zullen worden, als zij zich niet beteren.

Deze tucht is onder de gelovigen beslist noodzakelijk, want de Kerk is het lichaam van Christus, dat niet door zulke weerzinwekkende en zwerende lidmaten, die het Hoofd te schande maken, bezoedeld en mag worden bedorven. De vromen mogen niet door

menigvuldige aanraking met de bozen (zoals dat plaats vindt) verdorven en geschaad worden. Bovendien is de bestraffing van hun boosheid nuttig voor de slechten zelf, daar verdraagzaamheid en toegevendheid hen nog halsstarriger zouden maken. Door schande vernederd, leren zij zich te beteren.

Als de bozen zich beteren, neemt de Kerk hen met vriendelijkheid weer in haar gemeenschap, waarvan zij uitgestoten waren, op.

Opdat niemand het oordeel van de Kerk hardnekkig verachtte en niemand onverschillig sta tegenover de veroordeling die de gelovigen hebben uitgesproken, bevestigt de Heere, dat het oordeel van de gelovigen niets anders is dan de verkondiging van Zijn eigen uitspraak en dat in de hemel bevestigd wordt, wat de gelovigen op aarde hebben bekend gemaakt (Matth.18:15-18). Het Woord van God geeft de volmacht de goddelozen te verdoemen, zoals het ook de macht geeft, degenen die zich beterden, in genade weer aan te nemen.

Over de overheid.

De Heere heeft ons niet alleen bekendgemaakt, dat Hij het ambt van de overheid goedkeurt en dat het Hem welgevallig is, maar bovendien heeft Hij het ons nog zeer op het hart gebonden en de waarde ervan met schone erenamen geroemd. De Heere verzekert, dat het ambt van de overheid het werk is van Zijn wijsheid: "Door Mij regeren de koningen en stellen de vorsten gerechtigheid". Door Mij heersen de heersers en de prinsen al de rechters der aarde (Spr.8:15,16). In de psalmen noemt Hij ze "goden" die Zijn werk doen (ps.82:6). Op een andere plaats staat geschreven, dat zij voor God en niet voor de mensen gerechtigheid uitoefenen (Deut.-1:17). En de heilige Paulus vermeldt onder de gaven van God de overheden (Rom.13:1-7).

In hoofdstuk 13 van de brief aan de Romeinen geeft de heilige Paulus een lange verhandeling hierover en leert heel ondubbelzinnig, dat het gezag van de overheid van God afkomstig is en dat zij een dienaars van God is, om hen die goed doen te prijzen en hen die kwaad doen te straffen en aldus de wraak van God te voltrekken.

Vorsten en stadsbestuurders mogen dus in de uitoefening van hun ambt niet vergeten, van wie zij dienaren zijn, en zullen niets doen wat een dienaar en stadhouder van God onwaardig is. Hun voornaamste zorg moet zijn de openbare vorm van de Godsdienst in haar echte zuiverheid in stand te houden, het leven van het volk door goede wetten te bestuderen en voor het welzijn en de vrede van haar onderdanen, zowel in het openbaar, als ook in de huizen, te zorgen.

Doch dit alles kan niet anders dan op twee manieren bereikt worden. Deze worden hun door de profeten heel bijzonder aanbevolen, namelijk door recht en gerechtigheid (Jer.22:3 e.v.).

Recht betekent: de onschuldigen te beschermen, steunen, beschutten en uit gevangenschap bevrijden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Gerechtigheid betekent: met moed de bozen wederstaan, geweld verbreken en de misdaden straffen.

De plichten van de onderdanen bestaan niet alleen daarin, de overheden te eren en te vereren, maar ook hun heil en welzijn in het gebed de Heere op te dragen, zich vrijwillig aan hun autoriteit te onderwerpen, hun wetten en voorschriften te gehoorzamen en de hun toekomende en door hen opgelegde belastingen niet weigeren te betalen, zoals schatting, tol, rechten, dienstverrichtingen en soortgelijke.

Wij zijn echter niet alleen verplicht om de overheid, die haar macht uitoefent overeenkomstig het recht en haar plicht, maar ook overheden verdragen, die als tirannen haar macht misbruiken, totdat wij door de wettige overheid van hun juk worden bevrijd. Want zoals een goede regering een getuigenis is van de Goddelijke goedheid ten opzichte voor het heil van de mensen, zo is een slechte en gewelddadige regering een gesel van God om de zonden van het volk te straffen. In alle geval moet het als algemene regel gelden, dat de macht van beiden door God zelf wordt verleend en dat wij hun geen weerstand kunnen bieden zonder de wil van God te verstaan.

Intussen moet altijd een uitzondering gelden, wanneer men spreekt over de schuldige gehoorzaamheid aan de overheid. Zij mag ons niet aftrekken van de gehoorzaamheid die wij Hem schuldig zijn, voor Wiens instellingen de bevelen van alle vorsten en regeringen moeten wijken. De Heere is de Koning der koningen en allen moeten van Hem vernemen, van Hem alleen, wanneer Hij Zijn heilige mond opent; en Hij is het Die voor alle anderen moet worden gehoord.

Tenslotte zijn wij niet anders, dan in God, de mensen die over ons zijn gesteld, onderworpen. En wanneer zij ons iets bevelen, wat tegen de Heere is gericht, dan moeten wij ons daarover niet bekommeren, doch des te meer dat grondbeginsel van de Schrift volgen, dat luidt: "Men moet Gode meer gehoorzaam zijn dan de mensen" (Hand.4:19).

Daarom zal Mijn volk gevankelijk worden weggevoerd, omdat het geen wetenschap heeft en zij het werk Zijner handen niet aanschouwen.

Jesja 5:12,13.

Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden? Als hij dat houdt naar Uw Woord.

Psalm 119:9.

E I N D E

=====

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.